

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 01 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2022, declarat de avocatul Doroftei Roman, în numele condamnatului

Rusu Mihai XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>18.11.2020 - 01.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.12.2021 - 19.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>13.10.2022 - 25.01.2023.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 01 noiembrie 2021, Rusu Mihai a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de conduce mijloace de transport.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Rusu Mihai, fiind deținător al permisului de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, la data de 29 ianuarie 2020, în jurul orei 23.30, aflându-se la volanul automobilului „Volvo”, n.î.

XXXXXX, și deplasându-se în mun. Chișinău, str. Melestiu 26/6, a fost stopat de către inspectorii Inspectoratului Național de Patrulare mun. Chișinău, pentru verificarea actelor necesare conducerii mijlocului de transport și anume vinieta automobilului, care s-a stabilit că este expirată.

Ulterior, în rezultatul discuțiilor, inspectorul de patrulare, constatând suspiciuni privind conducerea automobilului în stare de ebrietate, l-a condus pe Rusu Mihai la Dispensând Narcologic Republican al Ministerului Sănătății, unde, la cerințele legitime de a fi supus testării alcoolscopice, recoltării probelor în cadrul examenului medical, acesta a refuzat de la testarea alcoolscopică și de la prelevarea probelor biologice în cadrul examenului medical, împotrivindu-se și împiedicând în acest mod activitatea legală de stabilire a stării de ebrietate și naturii ei, acțiuni prin care a încălcat prevederile pct. 11 lit. j) al RCR, în conformitate cu care conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, în acest sen, fiind întocmit procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului stării de ebrietate și a naturii ei, nr. 7498 din 30.01.2020, Rusu Mihai, a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a explicat că la dispensar i s-a propus să fie supus analizelor medicale în scopul constatării stării de ebrietate, dar a refuzat pe motiv că nu a condus automobilul.

Referitor la argumentele apărării despre depășirea termenului de deținere în calitate de bănuit a inculpatului, se atestă că prevederile pct. 1 din anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în conformitate cu care pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17.03.2020 cu începere de la 15.03.2020 până la 15.05.2020.

Astfel, din termenul de aflare în calitate de bănuit a lui Rusu M. de la data de 10.03.2020 și până la data de 07.08.2020, urmează a exclus termenul de 60 zile de la data de 15.03.2020 și până la data de 15.05.2020, perioadă în care termenul de 3 luni prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală a fost suspendat în temeiul stării de urgență instituită pe țară.

Or, recunoașterea lui Rusu M. în calitate de învinuit la data de 07.08.2021 a fost efectuată în termenul legal de 3 luni, fiind neîntemeiate argumentele apărării cu privire la depășirea termenului de deținere a acestuia în calitate de bănuit.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorilor Creciun A. și Dimitriu A., că pe 29.01.2020, fiind implicați în serviciu de patrulare, aproximativ ora 23.00, au intrat pe teritoriul parcului Valea Trandafirilor, în zona restaurantului „Capitoleș”, unde erau parcate mai multe automobile printre care era și un vehicul de model „Volvo” cu numere de înmatriculare străine. Peste puțin timp, la ieșirea din parc, s-au întâlnit cu mijlocul de transport menționat, care ieșea de pe teritoriul parcului și a virat pe dreapta carosabilului, unde a staționat. S-au apropiat de automobil și, observând că în mașină erau 3 persoane, au întrebat dacă s-a

întâmplat ceva, iar conducătorul auto le-a comunicat că nu se pornește motorul. Fiind verificat numărul de înmatriculare în baza de date, s-a constatat că are încălcări. S-au întors înapoi, însă la locul unde au întâlnit mașina, nu mai era nimeni. Conținând deplasarea pe str. Gagarin, au observat în oglinda retrovizoare o lumina care aparținea mașinii de model „Volvo”, care încerca să parcheze în ograda casei cu spatele. Au solicitat conducătorului auto actele spre prezentare, însă ultimul a refuzat, comunicând că nu s-a deplasat cu automobilul. La insistența lor, șoferul a prezentat doar certificatul de înmatriculare de care dispunea la acel moment și a comunicat că se numește Rusu Mihai. În mijlocul de transport mai erau încă trei persoane care, împreună cu șoferul, au depus explicații în scris despre cele întâmplate. Conducătorul auto a confirmat că a consumat băuturi alcoolice, din motiv că se simțea miros de alcool, însă a refuzat să fie supus testului de alcoolemie. Pasagerilor li s-a comunicat să se deplaseze la domiciliu, iar Rusu Mihai a fost condus la sediul INP pentru a fi identificat și documentat. După ce a fost identificat, a fost transportat la Dispensarul Narcologic, unde, în prezența medicului de gardă, a refuzat să fie supus testării medicale. Astfel, a fost documentat pentru refuzul de a fi supus examinării medicale, automobilul fiind ridicat și condus la parcare specială. Comportamentul inculpatului era adecvat.

Martorul Gherța G. a comunicat că este proprietarul automobilului „Volvo V70”, pe care în anul 2020 l-a transmis în folosință temporară lui Vutcariov I. A fost apelat de către Rusu M. ca să intervină și să-și ridice mașina sa de la parcare specială din str. Otovasca, unde a fost achitată suma de aproximativ 7000 de lei pentru a scoate mașina de la parcare, sumă pe care nu a achitat-o el, ci doar s-a prezentat în calitate de proprietar al automobilului cu actele necesare. Lui Vutcariov I. i-a transmis automobilul cu acte, însă procură nu au întocmit. Vutcariov I., fiind în stare de ebrietate avansată, nu i-a povestit nimic.

Vinovăția inculpatului este demonstrată și prin procesul-verbal de înlăturare de la conducere vehiculului din data de 30.01.2020, prin care Rusu Mihai, în temeiul suspjecției de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport „Volvo”, n.î. XXXXXX, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 30.01.2020, prin care de la Rusu M. a fost ridicat mijlocul de transport „Volvo V70”, n.î. XXXXXX, procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială din data de 30.01.2020, prin care automobilul „Volvo V70”, n.î. XXXXXX, condus de Rusu M., a fost reținut și adus la parcare specială din mun. Chișinău, str. Otovasca 19A, drept temei fiind conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și lipsa permisului de conducere; procesul-verbal nr. 7498 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din data de 30.01.2020, întocmit pe numele lui Rusu M., prin care s-a menționat la rubrica concluziei faptul că examinatul a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă

neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, că lipsesc circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiune similară, or, prin sentința Judecătorei Orhei din 11.03.2020, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 43.100 lei, antecedentele penale fiind stinse.

3. Avocatul Roman Doroftei a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri privind încetarea procesului penal în privința inculpatului.

Recurentul a invocat că sentința este motivată insuficient și în termeni generali-vagi, instanța făcând trimitere selectiv la unele probe scrise din dosar, acordând prioritate argumentelor acuzării și ignorând vădit motivele apărării.

Totodată, instanța nejustificat a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, neindicând concret cerințele din Regulamentul circulației rutiere care au fost încălcate de către inculpat.

Mai mult, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, anterior nu a fost supus răspunderii penale și nu are antecedente administrative, se caracterizează pozitiv, are un comportament ireproșabil, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, împrejurări în care, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Pe lângă aceasta, Rusu M. a fost pus sub învinuire la 07.08.2020, fiind recunoscut în calitate de bănuit pe 10.03.2020 și această calitate a încetat de drept după expirarea a 3 luni, în lipsa ordonanței de reluare a urmăririi penale pe motive de fapte noi, recent descoperite sau a unui viciu fundamental, ce i-a lezat dreptul de a nu fi urmărit și pedepsit penal de două ori pentru una și aceeași faptă.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2022, recursul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Rusu Mihai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa în legătură cu intervenirea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală.

Instanța de recurs a reținut că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate.

Comiterea faptele prejudiciabile a fost dovedită prin probele administrate în instanța de fond și verificate în instanța de recurs și anume: declarațiile martorilor Creciun A., Dimitriu A. și Gherța G.; procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 30.01.2020, prin care inculpatul Rusu M., în temeiul suspjecției de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport „Volvo”, n.î. XXXXXX; procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 30.01.2020, prin care de la inculpatul Rusu M. a fost ridicat mijlocul de transport „Volvo V70”, n.î. XXXXXX; procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială din data de 30.01.2020, prin care automobilul „Volvo V70”, n.î. XXXXXX, condus de Rusu M., a fost reținut și adus la parcare specială din mun. Chișinău, str. Otovasca 19A, drept temei fiind conducerea mijlocului de transport de către conducător în stare de ebrietate alcoolică și lipsa permisului de conducere; procesul-verbal nr. 7498 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din

30.01.2020, întocmit pe numele lui Rusu M., prin care s-a stabilit că examinatul a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Astfel, sunt neîntemeiate alegațiile apărării privind lipsa faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului, or, instanța de fond corect a statuat că, fiind condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, unde de către medicul narcolog au fost efectuate investigațiile prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală, pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009, Rusu M. a refuzat prelevarea probelor biologice, refuzul lui, fiind consemnat în procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr. 7498 din 30.01.2020.

Sunt irelevante și afirmațiile apărării că instanța de fond nu a indicat concret care cerințe din Regulamentul circulației rutiere au fost încălcate de către inculpat, or, în textul sentinței, la descrierea faptei prejudiciabile, considerat ca fiind dovedită comisă de către inculpat, în mod expres este indicat că potrivit pct. 11 lit. i), j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea nr. 357 din 13.05.2009 a Guvernului Republicii Moldova, „conducătorul de vehicul este obligat după oprirea vehiculului la semnalul altui reprezentant al organului de control să îndeplinească necondiționat dispozițiile legale ale acestei persoane și să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Potrivit art. 23 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131 din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere, iar inculpatul, depistat la conducerea mijlocului de transport, suspectat de aflarea în stare de ebrietate și fiind condus la sediul Dispensarului Republican de Narcologie, în perioada de timp ora 10.45 – 11.53, la 29.01.2020 a refuzat să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, refuzul fiind consemnat în procesul-verbal nr. 7984 din 30.01.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Mai mult, alegațiile apărării că instanța de fond nu a indicat în sentință care anume prevederi ale Regulamentului circulației rutiere au fost încălcate de inculpat, sunt neîntemeiate și nefondate legal, or, infracțiunea comisă și dispoziția legii penale incriminate nu prevăd necesitatea constatării încălcării anumitor reguli de către inculpat, fiind suficientă constatarea faptului că conducătorul mijlocului de transport a refuzat testarea alcoolscoptică sau examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, această fapta constituind infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Este neîntemeiată și poziția apărării că termenul de deținere a inculpatului în calitate de bănuit la etapa de urmărire penală a fost depășit, fiind constatat că recunoașterea lui Rusu Mihail în calitate de învinuit la data de 07.08.2021 a fost efectuată în termenul legal și fără încălcarea termenului de trei luni prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 66 lit. m) din Constituția Republicii Moldova, art. 1, art. 12 din Legea nr. 212/2004, privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, având în vedere declararea de către Organizația Mondială a Sănătății a pandemiei de

coronavirus (COVID-19), pe întreg teritoriul Republicii Moldova în perioada 17 martie - 15 mai 2020 a fost instituită stare de urgență, iar conform hotărârii Comisiei Naționale Extraordinare, pe perioada stării de urgență curgerea termenelor de prescripție și de procedură a fost suspendată pe durata stării de urgență.

Astfel, este neîntemeiată afirmația referitor la încălcarea de către organul de urmărire penală a termenului de 3 luni prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală privind termenul limită de aflare a persoanei în calitate de bănuț și lipsa reacției din partea instanței de fond, deoarece de la 10.03.2020, când Rusu Mihai a fost recunoscut în calitate de bănuț și până la data de 07.08.2020, data punerii lui sub învinuire, nu a expirat termenul de 3 luni de aflare în calitate de bănuț, or, curgerea acestui termen a fost suspendată pe perioada stării de urgență declarată în Republica Moldova de la 17 martie - 15 mai 2020, perioadă care nu se include în termenul aflării în calitate de bănuț.

Totodată, instanța de fond motivat s-a expus asupra argumentelor apărării în acest sens prin sentința adoptată.

Referitor la afirmația apărării că instanța de fond și-a întemeiat concluzia despre vinovăția inculpatului doar în temeiul probelor acuzării, se atestă că procesul penal se desfășoară pe principiul de contradictorialitate, prevăzut la art. 24 Cod de procedură penală.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul a pledat nevinovat, invocând că nu s-a aflat la conducerea mijlocului de transport și, nefiind conducător auto la acel moment, nu era obligat să fie supus testului alcoolscopic și examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Cu toate că poziția inculpatului contravine probelor administrate, a fost stabilit că acesta, fiind asistat pe parcursul întregului proces de apărător, nu și-a realizat dreptul de a prezenta probe contrare și nu a prezentat lista probelor apărării în vederea confirmării poziției sale de apărare și combaterii probelor acuzării.

Deci, urmează a fi respinse argumentele că instanța de fond s-a axat în exclusivitate pe probele acuzării, fără a argumenta din care cauză nu acceptă poziția inculpatului, or, conform art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La fel, sunt irelevante și afirmațiile apărării că la emiterea sentinței, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare, nu a verificat, analizat și apreciat probele concret, or instanța de fond minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 264¹ alin. (3) Cod

penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și natura ei.

Astfel, instanța de fond în mod justificat a concluzionat că probele administrate demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și întemeiat a respins declarațiile inculpatului date în instanța de fond, ca fiind lipsite de veridicitate, or, contravin circumstanțelor și materialelor cauzei.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat a fost o apreciată ca o metodă de apărare și ca un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 (1) CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat, nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații, iar nerecunoașterea vinei și refuzul de a face declarații sau depunerea declarații lipsite de veridicitate, nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale pentru fapta prejudiciabilă comisă.

Sunt nefondate și alegațiile că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, fiind stabilit că probele administrate demonstrează cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Cu toate că instanța de fond a constatat comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și i-a aplicat pedeapsa penală, recursul urmează a fi admis din alte motive, cu casarea sentinței, cu liberarea inculpatului de la pedeapsa aplicată.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a), (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Or, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru fapta săvârșită la data 29.01.2020 a expirat la 15.03.2022.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 03 octombrie 2022, avocatul Roman Doroftei a declarat recurs în anulare, în numele condamnatului, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de recurs.

Recurentul a invocat că instanța de recurs a lezat dreptul condamnatului la un recurs efectiv, prevăzut la art. 13 CEDO.

Astfel, instanța de recurs a lăsat fără nicio motivare alegațiile apărării, dar a făcut o transpunere *a motivelor inserate de procuror în recurs*, contribuind astfel la lezarea drepturilor condamnatului la o hotărâre motivată.

Subsidiar, aspectele formulate de apărare lipsesc în decizia instanței de recurs, cărora instanța nu le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată.

Mai mult, instanța de recurs nu a investigat efectiv aserțiunile expuse și anume că *prima instanță a analizat toate motivele furnizate și a dat o apreciere motivată, adoptând o sentință legală și motivată.*

Instanța de recurs nu s-a expus asupra admisibilității/inadmisibilității probelor și actelor de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 94 Cod penal, cât și asupra faptului că a fost încălcată procedura de punere sub învinuire și încălcat termenul de 3 luni de menținere a calității de bănuț.

Prin urmare, punerea lui Rusu M. sub învinuire la 07.08.2020, acesta fiind recunoscut în calitate de bănuț pe 10.03.2020 și această calitate fiindu-i încetată de drept după expirarea a 3 luni, adică pe 07.08.2020, în lipsa ordonanței de reluare a urmăririi penale pe motive de fapte noi, recent descoperite sau a unui viciu fundamental, i-a lezată dreptul de a nu fi urmărit și pedepsit penal de două ori pentru una și aceeași faptă.

Prin urmare, decizia instanței de recurs este nemotivată, concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi apreciate cererile apărării în raport cu probele administrate și normele de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. 384 Cod de procedură penală.

Or, lipsa motivării cerințelor legale într-o hotărâre judecătorească încalcă prevederile art. 6§3 din CEDO, referitor la accesul la justiție, situație în care nu sunt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărârea, ce afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 452 alin. (1), 438, 453 alin. (1), 454, 455, 457 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a invocat încălcarea prevederilor art. 6§3 și 13 din CEDO, în recursul vizat nu sunt indicate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele precise de fapt și de drept ale speței și la împrejurările concrete relevate în descriptivul hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse la pct. 2. și 4.

din prezenta decizie, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârilor irevocabile atacate, omițând-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Ori, simpla trimitere la art. art. 6§3 și 13 din CEDO, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârea contestată cu dispozițiile normelor citate, cât și cu împrejurările sumare și divergente invocate de recurent, că decizia: „...instanța de recurs a făcut o transpunere a **motivelor inserate de procuror în recurs...**, aspectele formulate de apărare **lipsesc decizia instanței de recurs**, cărora instanța nu le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată..., instanța de recurs nu a investigat efectiv aserțiunile expuse și anume că **prima instanță a analizat toate motivele furnizate și a dat o apreciere motivată, adoptând o sentință legală și motivată...**”, nu identifică, în mod rezonabil, nicio critică în aspectul viciului fundamental și nu echivalează cu un argument (*pct. 6. din decizie*).

Dacă ar proceda la examinarea recursului în anulare formulat de o asemenea manieră, instanța de recurs în anulare s-ar substitui autorului lui în invocarea argumentelor de viciu fundamental, fapt care ar echivala, neîntemeiat, cu un control din oficiu, care este impropriu procedurii recursului în anulare.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, potrivit argumentelor reproduse la **pct. 6. din decizie**, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

În același timp, conform art. 27 alin. (1), 101 alin. (2) și (3), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor conținute în dosarul penal și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, iar invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Prin urmare, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate supra, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare declarat cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Astfel, dat fiind că nu îndeplinește cerințele de conținut, recursul în anulare de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Doroftei Roman, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2022, în privința condamnatului Rusu Mihai XXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 28 ianuarie 2023.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico